

Rakvický zpravodaj

Číslo 1

VYDÁVÁ OBEC RAKVICE

2004

Vítání květů

*Rozkvetlá jabloň do okna se mi dívá,
vystrojila se, jak nevěsta bílá.
Aby se zjara všem lidem líbila,
krásnými květy se pochlubila.*

*Včelky přilétly ten zázrak obdivovat,
i ptáci se rozhodli krásu opěvovat.
Od rána znějí radostné ptačí trylky
pro chválu květů a příjemné jarní chvílky.*

*Ani sluníčko u vítání květů nechybí,
paprsky je ozdobilo, ať se ještě víc líbí.
Kapky rosy se jak perle třpytí,
když na ně to zlaté slunce svítí.*

Marie Darmovzalová

Kolektivní práce 1. třídy

Jarní ráno

*Po dlouhé noci budí se den,
zhasíná pod víčky noční sen.
Poslední hvězda na nebi bledne,
na obzoru ohnivě slunce se zvedne.*

*Vylouplo se jako z ořechu,
rozhodilo paprsky na střechu.
Probuzení ptáci ladí si fujaru,
aby zapískali píseň o jaru.*

*Pavouci zavěsili jemnou pavučinu,
jako to slunce paprsky na lučinu.
Obloha po ránu je modrobledá,
na které slunce se zvolna zvedá.*

*Zamíří paprsek i na tvou tvář,
kterou tím teplem rozzářenou máš.
Při probuzení usmívat se smíš,
když po noci o jarním ránu sníš.*

Marie Darmovzalová

Nakreslila Johana Jílková, 3. třída

Březen 2004 v Rakvicích

Čert a svět

Když čert z pekla vyšel,
by hříšné duše světu vzal,
u lesa spatřil pást se kozu,
nechápe, kde podobný tvor,
se na té zemi hříšné vzal,
když on žádné oznámení,
od pekelné služby nedostal.

Ten tvor, přece podobá se peklu.
Rohatý je, chlupatý i vousy má,
tak přec jen starý čert vypadá.

To kontrola z pekla zdá se,
možná je to i ďábel sám.
Vyhrabal se na svět podívat se zase,
aby hříchy v místě zmapoval.
I čert chtěl zavděčit se pánu,
hned na kopyto přísahal,
pak milou kozu zcela něžně,
na vemeni podrbal.

Pak se dlouho nerozmýšlel
a hned si kozu osedlal,
za hříšníky směle vyjel,
na koze jak velký pán.
Z počátku jen hubou mlel
aby však zavděčil se peklu,
celou cestu strašně klel.

Koza po chvíli se uklidnila
pod tou tíhou pekelnou.
Jak zbavit se přemýšlela,
osoby té, co na hřbetě měla,
co smrděla a strašně klela.

Pak se náhle zatočila,
svůj zadek k mrakům vyhodila
a čert i s hlavou rohatou,
do chléva snad mezi kozy.
Ty radostně zamečely
a tak mladý čert byl rád,
že do rohaté společnosti,
byl přijat jako kamarád.

Čísla hospodáře překvapila,
když večer krmit kozy šel.
Jak počítal, tak počítal,
o jednu stále víc měl.
Nevadí, jen o málo se spletl,
to se může za tmy stát.
Do čela posunul si klobouk,
pak mávl rukou a šel spát.

Peklo po čase se přihlásilo,
však ze světa se nikdo neozval.
Čertu na světě se dobře žilo
a v pekle by jen přikládal.
Jídlo zde má a krásné děvy,
tak na svou bradu přísahal,
že na zemi je větší peklo,
tak proč by tady nezůstal.

Vždyť co jen kolem hříšníků je
i čert na světě se stydět musí.
Proto neopouští stádo svoje,
lidská havěť se mu hnuší.
Peklem nelze lidi strašit,
na to už jsou dnes čerti slabí.
Vždyť na světě si lidé sobě,
daleko horší peklo vytvářejí.

Zdeněk Pohl

Nakreslila Julie Švástová, 3. třída

Obec dnes

S příchodem jara soustředí každý zemědělec, vinař a zahrádkář přednostně pozornost na provedení jarních prací. **Letošní duben je navíc posledním termínem** k podání žádosti o registraci vinice. Veřejnost byla dostatečně informována o možných dopadech pro pěstitele vinic v případě, že tato vinice registrována nebude. Prokazování původu sklizně při prodeji hroznů nebo vína a možnost obnovy vinice jsou hlavním důvodem provedení registrace. Prozatím je na našem katastru registrováno 911 pozemků o celkové výměře 133,85 ha vinic. Při namátkové kontrole registrace vinic zjistil obecní úřad, že koncem března t. r. nebyla registrována, například v trati „Nová Hora“ výměra 142.356 m² vinic a v trati „Trkmansko I a II“ výměra 249121 m². Jsou to jistě nezanedbatelné plochy. V ostatních tratích bude určitě situace podobná. Je až zarážející přístup vinohradníků k této problematice. Po vstupu do EU, tedy od 1. května, bude povolována pouze obnova registrovaných vinic. 30. duben je termínem registrace, proto by neměli uživatelé vinic nechávat podání žádosti na poslední chvíli. U pronajatých vinic by si majitelé měli registraci ověřit buď u nájemce nebo přímo na evidenci ÚKZÚZ Brno, Zkušební stanice Oblekovice (tel. 515248909).

Zastupitelstvo obce schválilo dne 4. 2. 2004 návrh zpracovatele tzv. kategorizace viničních tratí Agroprojektu PSO, s.r.o. Brno sloučení názvů viničních tratí. Po schválení změny názvů zákonem, budou na našem katastru trati Trkmansko (doposud Trkmansko I a II a Nová Hora) o výměře 79,0 ha, Kozí horky (doposud Pod Kozí horky, Kozí horky, Nad Kozí horky, Hlaviny a Kopce) o výměře 148,3 ha a Krefty o výměře 30,79 ha.

Dne 31. března proběhlo závěrečné jednání ve věci pozemkových úprav v tratích Kozí horky a Pod kozí horky. Po registraci této úpravy katastrálním úřadem budou tedy dokončeny všechny pozemkové úpravy ve všech viničních tratích na našem katastru. Tyto pozemkové úpravy řeší mimo jiné také trasy polních cest v jednotlivých tratích. Záměrem zastupitelstva obce je provést údržbu těchto cest s využitím materiálu z recyklace stavební suti. V první řadě se jedná o cesty na Kopcích a v Kreftech. Obecní úřad nemá k dispozici přehled o uživateli pozemků (pouze o vlastnících). Je tedy obtížné tyto uživatele kontaktovat. Při vytýčení hranic pozemků v rámci dokončení pozemkové úpravy bylo potvrzeno, že v mnoha případech jsou trvalé porosty vysazeny až na cestě. Věřím, že si vinaři upraví začátky řádků do souladu s hranicí svého pozemku a předejdou tak zbytečným konfliktům při údržbě polních cest.

S blížícím se termínem vstupu do EU roste diskuse o nárůstu turistického ruchu v našem regionu a o možnostech rozšíření nabídky služeb v této oblasti. S iniciativou přichází zejména vinaři. Někteří již provedli například opravu fasády svého sklepa. Těm ostatním připomínám, že na obecním úřadě je stále k dispozici studie navrhující úpravy vzhledu fasády. Zástupce České spořitelny, a.s. inspirovala studie k nabídce výhodných úvěrů na provedení opravy fasád sklepů s poskytnutím dalších slev na úrocích v případě využití této nabídky v termínu do konce července tohoto roku. (viz. inzerce)

Zastupitelstvo obce definitivně rozhodlo o způsobu zajištění provozu areálu trávníky. Celý areál - fotbalová hřiště včetně kabin, hřiště s umělým povrchem, správní budova a hala na squash, je dán do nájmu místní TJ Sokol Rakvice.

K tomuto rozhodnutí vedla zastupitelstvo zejména skutečnost, že TJ Sokol se jako příjemce dotací na realizaci těchto staveb podílela. Dále má TJ povinnost a možnost zajistit dofinancování vnitřního vybavení na squash. Výnos z provozu tohoto zařízení bude použit na úhradu provozních nákladů fotbalového oddílu. TJ Sokol má mimo jiné povinnost zabezpečit provoz a úklid dětského hřiště a přilehlých parkovišť. Údržbu prostranství pláže u rybníka bude zabezpečovat obec. Dohled nad zákazem rybolovu v prostoru pláže zabezpečí místní rybářská organizace. Doufejme, že všichni pochopí, že prostory sportovního areálu a okolí rybníka nebyly opravdu upraveny pro pohodlné venčení psů, projíždky na koni či schůzky začínajících narkomanů.

Zastupitelstvo obce schválilo pronájem areálu „Kačenárna“ u Jezer Místní skupině Moravského rybářského svazu (MSMO MRS) s tím, že zabezpečí dodržování zákazu parkování vozidel rybářů na březích Jezer a okolních loukách. Kromě dalších závazků umožní MSMO MRS krátkodobý pronájem areálu místním organizacím bezplatně. Přílehlá zadní louka u Jezer je rozhodnutím zastupitelstva pronajata místnímu jezdeckému klubu. Pro koničkáře platí naopak zákaz jízdy na koni po mokřích polních cestách.

Desítky vlastníků pozemků v jižní části katastru obce byly v posledních měsících osloveny panem Fabičovicem s návrhem na koupi pozemků. O co se jedná. Zastupitelstvo obce se předběžně dohodlo s p. Fabičovicem na budoucí směně pozemků a trvalých porostů (smlouva není podepsána) v této části katastru a to, že p. Fabičovic získá od obce pozemky v lokalitě „Podox“ včetně lesa a pozemky v lokalitě za „Kozů“ včetně lesa tzv. „Roztržená“ celkem o výměře 14,4 ha, z toho 7,34 ha les. Protihodnotou získá obec 29,91 ha pozemků se zapěstovanou sedmiletou výsadbou lesa, včetně dubového hájku pod Jezery o výměře 0,53 ha. Nabídky pozemků a porostů obou smluvních stran byly vzájemně porovnány znaleckými posudky. Budoucí výsadba lesa je situována do prostoru pozemků nevhodných pro zemědělské využití. Podle původního projektu Levobřežní nivy řeky Dyje měly být tyto pozemky zalučňeny nebo v místech největších depresí a častého podmačení vybudovány tůně.

Dnem 1.5.2004 vstupuje naše republika do Evropské unie. Nebude se jednat pouze o to, že naši občané získají možnost volně cestovat po Evropě nebo snadněji shánět pracovní příležitosti. Důležité bude, jak dokáží nových možností využít podnikatelské subjekty. Prioritami EU je péče o životní prostředí a přírodu. Zejména v této oblasti se nabízí možnosti také pro obec.

Rekapitulace hospodaření obce v roce 2003

Výsledek hospodaření k 31.12.2003

Zůstatek z r. 2002	1.874.964,33 Kč
Příjem za rok 2003	31.127.889,48 Kč
Úvěr u KB	6.000.000,00 Kč
Příjmy celkem	39.002.853,81 Kč

Výdaje v roce 2003	37.132.570,36 Kč
Splátka půjčky SFŽP v Praze	336.000,00 Kč
Výdaje celkem	37.458.570,36 Kč

Zůstatek na ZBÚ k 31.12.2003 1.534.283,45 Kč

Pozorný čtenář si jistě všimne úplně jiných čísel než jaká byla zveřejněna o původním rozpočtu na rok 2003. Nárůst

příjmů a výdajů je dán tokem finančních prostředků ze státního rozpočtu na provoz školy - mzdy a učební pomůcky, které se v původním plánu neuvádí.

Přehled oprav a investic v roce 2003:

- Oprava havárie sklepa na domě č. 19 (MEDO)
- Veřejné osvětlení v ulicích Zahradní, U Hřiště, Ulička I, II, III, Na Řádku, Luční a U Luže
- Chodník v ul. Zahradní
- Nové sociální zařízení v sokolovně
- Úprava parku na Luži
- Sportovní areál Trávníky - rekonstrukce fotbalového hřiště, tenisové kurty s umělým povrchem, správní budova s halou na squash, dětské hřiště, úprava u rybníka
- Kniha o historii obce

Rozpočet obce na rok 2004

PŘÍJMY

Zůstatek z roku 2003	1.534.200,-
Příjmy za rok 2004	16.343.600,-
(Z toho příjmy z daní:	
z příjmu fyzických osob	2.700.000,-
ze samostatné výdělečné činnosti	2.200.000,-
právnických osob	2.700.000,-
DPH	4.000.000,-
z nemovitostí	1.700.000,-)

VÝDAJE

Výdaje na provoz, správu, údržbu a investice	15.537.800,-
Splátka půjčky SFŽP	336.000,-
Splátka úvěru	2.004.000,-

Rozpočet obce na rok 2004 byl schválen zastupitelstvem obce dne 3.3.2004 jako vyrovnaný.

Plánované opravy a investice:

- Inženýrské sítě v ul. U Hřiště pro 14 RD - NTL plyn, vodovod, kabelová přípojka NN
- Veřejné osvětlení v ul. Nová, Václavská, Obchodní, Polní
- Chodník v ul. Nová
- Opravy na ZŠ - střecha na spojovacím tunelu, sportovní hala okna
- Drcení stavební sutě
- Oprava polních cest

Pro úsporu nákladů z prostředků obce byly v rámci vyhlášených dotačních programů Jihomoravského kraje, Ministerstva zemědělství a Státního fondu dopravní infrastruktury podány žádosti o dotace na:

- strojní a materiální vybavení sboru dobrovolných hasičů
- výstavbu veřejného osvětlení
- výstavbu chodníku
- opravu střechy a haly na ZŠ
- veřejnou zeleň
- opravu cest v rámci cyklistické stezky

Petr Vajbar, starosta

V posledním čísle Rakvického zpravodaje byl článek kronikářky paní Ivy Neuvirtové - „Něco z naší historie“. Měl jsem doma uloženy zápisky mé babičky Ludmily Švástové, roz. Hrdinové a ona sama je nadepsala „Mé vzpomínky a paměti na rody a veřejné události mého života“. I když jsou tyto zápisky velmi osobní a psány tehdy používaným slohem, jsou detailem doby, jak ji v knize „Rakvice“ zpodobnil univ. prof. PhDr. Ctibor Nečas. Vlastimil Veverka st.

Mé vzpomínky na rody a veřejné události za mého života (1. část)

Ludmila Švástová (roz. Hrdinová)
nar. 14.9.1868 - zemř. 2.1.1954

Z mého nejtělejšího dětství, byly mi tehdy čtyři léta - utkvěla mi asi napoprvé v mé paměti rodinná událost, jak nám totiž donesla od křtu kmotřenka holčičku, sestru Terezii, dávala mě ji, stojíc u kamen na ruce, abych já ji pochovala a zkusila, jak je těžká. Kmotřenka měla na sobě černý květovaný vlňák. Za kmotry byli Martin a Anna Kamenských. Tato zemřela začátkem roku 1879 a protože všichni z domu byli na pohřbu, byla jsem já ustanovená doma, kde jsem smrt kmotřenčinu lítostně oplakala. Kmocháček, který byl 45 let kostelníkem, zemřel ve věku 83 let, v roce 1904.

V roce 1874 započala má návštěva školy. Tato nalézala se toho času v obecním domě č. p. 145, který, když již jedna tř. nedostačovala, zakoupen byl pro tento účel a zřídila zde novou třídu. V této, toho času, vyučoval učitel Ant. Vomela. V učební světnici byla kachlová kamna, v kterých se v zimě zatápělo otvorem ze síně palachem (rákosím). Pamatuji se,

že toho roku bylo mnoho sněhu a za tuhé zimy, že jsem cestou do školy celá přestydla a u oněch kamen s jinými spolužáky se zahřívala. V té době moje starší sestra Marie byla k vůli naučení se německé řeči na změně v Bernardsthalu. Nejstarší sestra Františka jela se za ní podívat a vzala mě sebou, což mě zajímalo tím, že jsem jela poprvé po železné dráze. Také divné mi bylo vše, co jsem v oné německé osadě uviděla. Tak například, že do jistého domu šlo se hned z ulice dosti vysoko po schodech.

Po druhé v r.1876 v osmém svém roce jela jsem za sestrou s rodiči, když tito pozváni byli tam na hody. Jeli jsme tenkrát na voze a cestou bylo mi vše velmi vzácné, zvláště, když viděla jsem skotačiti po stromech veverky a to množství různého ptactva. V německé osadě tančilo se pod stanem, což u nás nebylo a mě jako děcku všecko velice se líbilo.

Můj dědeček Hrdina Václav měl dvě manželky. První byla rodilá ze Štarviček a po ní zůstal syn Václav, kterému po oženění se, odstoupil dům č. p. 23.

Druhou dědečkovou manželkou stala se Anna Krejčířiková, narozená v Němčičkách, s níž měl 2 syny a 4 dcery; z nich syna Františka - mého otce, naroz. 2.4.1829, kterému na potom odstoupil dům č.p. 93, který po svém ovdovění děd koupil. Nejstarší z otcových sester byla Veronika, která postižena byla v celém těle revmou. Na léčení jezdili s ní do Trenčianských Teplic, ale vše bylo marné, zemřela r.1851.

Druhá otcova sestra Marie provdala se za pololáníka Václava Průdka do pop. č. 106. Pamatuji se, že když tuto svou švakrovou šla má maminka v její poslední nemoci navštívit, vzala mě sebou, a že před tetiččiným domem stála v zahrádce hruška. Těšila jsem se, že si těchto nasbírám. Napadaného ovoce bylo tam dosti. Zdvihla jsem si tedy těchto několik do klína, ale strýček, který nám otvíral dveře, hned se mě tázal - ukaž co máš v klíně? a sebral mi nasbírané hrušky, ponechav mě jenom dvě. Z toho lze povahu strýčkovu posoudit, že je veliký lakomec. Mám na paměti, že když měla tato tetička v r. 1873 pohřeb, byly ku smuteční hostině přichystané i koláče a ač bych byla ráda si některý vzala, obávala jsem se tak učiniti ze strachu, aby mě tyto strýc zase nesebral. Šla jsem tedy raději domů, ztratila jsem k tomu ještě u sousedních vrat několik krejcarů, které jsem od tetičky Anny Macháčové z Němčiček dostala a tak oplakala jsem nejen zemřelou tetičku, ale i ony koláče, které jsem nedostala a také ztracené krejčary.

Po smrti této tetičky Marie, po které nezůstaly žádné děti, oženil se lakomý strýc s Jenou Průdkovou, kteréžto dvouleté manželství zůstalo zase bezdětné. Když zemřel, dědila po něm pozůstalá vdova a ostatní jeho rodina. Rodina po první strýcově manželce - sestry otcovy - neměla na dědictví žádného podílu. Dům i spolnostmi (bez obecností) se pak v soudní dražbě prodal a koupil jej za 10 tisíc zlatých r. č. můj otec.

Třetí sestra otcova - Anna, provdala se do Němčiček za Macháče. Zemřela r. 1876 rovněž bezdětná, takže můj otec po ní dědil nějaké pole. K této tetičce jezdili jsme častěji a také když byla nemocná, byla jsem u ní s rodiči na návštěvě. Utkvělo mi vše v mysli, jakou měli zahradu, sýpku a sklep a tetička podělovala nás vždy sušeným ovocem. I její pohřeb si dobře pamatuji, kterého jsem se s rodinou zúčastnila.

Magdalena, čtvrtá otcova sestra, provdala se poprvé za Suchyňu, po kterém zůstal syn František. Z druhého manželství s Václavem Rosipalem zůstalo více dětí. Když v r. 1879 v ostatky syn Jakub žádal o nějaký peněz na zábavu, shledal, že tato na židli je mrtvá. Zemřela na ochrnutí srdce.

Starší otcův bratr Václav z prvního manželství dědova, po sedmiletém manželství zemřel a zanechal dceru Annu a syna Jakuba, kterému připadla usedlost č. p. 23.

V únoru r. 1874 za velkého větru smetena byla z věže kostela střecha, patrně již chatrná a věž zůstala až do podzimu nepokrytá. Když potom zbudována střecha nová, konalo se slavnostní svěcení a vyzvednutí kříže a bání na věž. Mládenci jeli na ozdobených koních s prapory a družičky nesly baň i kříž na ověčených nosítkách od fary ku kostelu. Já a Františka Hrdinová, roz. Křivánková, nesly jsme před kněžími každá bílou peřinku s věncem na ní z rostlého kvítí. Bylo to pro mne asi dosti těžké, když mi peřinka za průvodu dvakrát spadla, takže jeden z velebných pánů vždy mi tuto zdvihnul a upravil. Jak to při takovéto slavnostní příležitosti bývá, z věže házeny byly podnikatelem stavby dolů od kříže sklenice, které tento po příslušném připitku na určité osobnosti vždy vyprázdnil. Pak sypány z hora ořechy, o které byla dole od dětí i starších sváděna hotová pranice. Za takového boje a žduchanice se na mne ovšem nedostal ořech ani jediný.

V příštím roce 1875 přístavován farní kostel a sice prodloužen proti dřívějšímu o onu část, kde stojí nyní hlavní oltář (presbyterium). Na jaře uvedeného roku počalo se

se stavbou a na podzim byl rozšířený kostel posvěcen. Než se tak stalo, chodilo se za stavby od jara až do ukončení této, do stodole v pop. č. 10, která byla pro bohoslužbu na ten čas přiměřeně upravená.

Toho roku (1875) jako první industriální učitelka v Rakvicích nastoupila na toto místo Magdalena Matúrová, která se později provdala za ovdovělého učitele Ant. Vomelu.

Moje babička ze strany matčiny byla provdána dvakrát. Po prvé měla za manžela Jakuba Foukala, pololáníka v č.p. 102, z kteréhožto manželství byly dvě děti; Jenovéfa - provdána do Vel. Bílovic za Karla Kratochvílu a syn Jakub, který dědil dům č.p. 102.

Po druhé provdala se za Jiřího Nečasa - mého dědečka, kterému patřil čtvrtlán č.p. 133. Děti z tohoto manželství byly Marie, s kterou oženil se r. 1849 Hrdina František, pak Kateřina, Václav a Jiří. Když Marie, zanechavše jediného syna Václava po 7 letech manželství zemřela, oženil se Frant. Hrdina s mladší její sestrou Kateřinou.

Z tohoto manželství mých rodičů narodilo se a zůstalo na živu pět dítek: František, Marie, Ludmila - roz. 14.9.1868, Matěj a Teresie. První z mých sourozenců vdávala se setra Františka. Svatba její s Ludvíkem Kachyňou z Velkých Bílovic slavila se v pondělí dne 17. listopadu 1879 velice hlučně. Mládenci ze ženichem v čele jeli na opentlených koních s prapory a hudbou. V Rakvicích byli zalikováni od žen a že bylo diváků víc než dost, netřeba podotýkati. Já, že jsem nesměla seděti vedle ženicha, stála jsem ze vzdoru na síni plačíc a divím se, že nebyla jsem za to notně potrestána. Za to ale na druhý den, když novomanželé odjžděli do Bilovic, seděla jsem vedle ženicha na voze a po příjezdu do Bilovic byli jsme zase zde od mláďenců zalikováni. Hostina odbyvána, poněvadž rodiči ženichovi dávno již byli zemřeli u sestry tohoto, Teresie Švástové. Mladší ženichova sestra Františka se svatebního veselí nezúčastnila, neboť jí zemřelo dítě a mělo právě pohřeb. Pro úplnost zmiňuji se ještě, že svatební hostina v Rakvicích při sňatku sestřině odbyla se v domě č. p. 106, který byl toho času prázdný a neobydlen a kam se všechno potřebné převezlo. Ten samý týden, to je ve středu 19. listopadu 1879 vdávala se i naše sestřenice Marie Foukalová za Josefa Horáčka z Vel. Pavlovic, kteréžto dvě svatby v jednom týdnu z nejzámožnějších rodin v Rakvicích i s celou slávou, přivodil rozruch zvláště ženských v celé osadě.

Děkuji tímto panu Vlastimilovi Veverkovi st. za to, že nám poskytl zápisky ze soukromé rodinné kroniky a všem tak umožnil nahlédnout do historie, která se týká naší obce, obyvatel a jejich života.

M. Krajčová, šéfredaktor

Nakreslil Zdeněk Drtil, 3. třída

Velikonoční slavnost po prvním jarním úplňku

Velikonoce – slavnost vzkříšení Krista – je vrcholem liturgického církevního roku.

Vyvinuly se z židovského svátku pesach, který se slaví 14. a 15. dne měsíce nisanu podle židovského kalendáře. V rané církvi se slavily zprvu v den židovského svátku. Ještě dnes se považuje křesťanská slavnost velikonoční noci také za vzpomínku na starou smlouvu.

Koncil nicejský roku 325 určil po delším sporu datum Velikonoc na neděli po prvním jarním úplňku, který nastane po průchodu Slunce jarním bodem. Tak se oddělily od židovského kalendáře. Dnes se diskutuje o pevném datu Velikonoc.

Slavnost vzkříšení začíná velikonoční vigilií (bdění) večer nebo v noci na Bílou sobotu. O velikonoční vigilií se světi křestní voda a věřící obnovují křestní slib; v mnoha církevních obcích se křtí dospělí, kteří se připravovali na křest. V neděli (Hod Boží velikonoční) pokračuje a vrcholí slavnost Zmrtvýchvstání Pána druhou slavnou mší.

A na jaké datum případnou Velikonoce v několika příštích letech? Zatímco letos to bude 11. dubna, příští rok už 27. března a v roce 2006 16. dubna.

Z různých pramenů čerpal Vlastimil Protivinský

Velikonoce jsou naděje pro každého z nás

Zápas života se smrtí

Pohled do zimní přírody v nás vyvolává otázky: rozkvete znovu zasněžená louka? Rozpučí zase ojiněný vinohrad? Jarní zápas života se smrtí je úchvatný. V srdci každého člověka probudí naději, vidí-li první jehnědy, zlatý déšť nebo pampelišku, která překvapivě vyrůstá z chodníku i přesto, že tudy projdou desítky lidí. Naděje nám přináší také každá dobrá zpráva: vítězství pravdy, spravedlnosti, skutečnost, že někdo blízký překonal vážnou nemoc. Míza naděje proudí až k srdci.

Velikonoční tajemství

Mnoho lidí dnes ani neví, proč slavíme Velikonoce. Nejsou to jen svátky jara. Na jaře někdo, kdo byl mrtev, překonal smrt a vstal k novému životu. Nemyslím tím žádnou mytologickou bytost. Myslím na historickou osobu, o jejíž existenci žádný člověk nemusí pochybovat. Myslím na Učitele z Nazareta, který se jmenoval Ježíš. Byl ukřižován a na kříži zemřel jednou z nekrutějších smrtí, kterou člověk vymyslel.

Ježíše znaly tisíce lidí. Po jeho smrti ho viděly živého stovky z nich. Mnozí s ním mluvili, dotýkali se ho a dokonce s ním jedli a pili. Zachoval se nám dopis Ježíšova současníka Saula z Tarsu, pozdějšího apoštola Pavla, který píše svým přátelům v Korintě že se Ježíš po svém vzkříšení ukázal dokonce více než pěti stům lidí najednou. Dodává, že většina z nich dosud žije a tak se tedy mnozí o tom mohou přesvědčit z jejich osobního svědectví (Bible, 1. list Korintským 15, 1-8).

Nejednalo se tu o překonání klinické smrti, ale o zcela nový způsob existence. Ježíš Kristus totiž nebyl obyčejný člověk, byl to Boží Syn.

Naděje ve vzkříšení

Od srdci k srdci, od úst k ústům se nese radostná zvěst, že Ježíš žije. On je živým Pánem nebe i země. Ježíšovo vzkříšení dává jedinečnou naději na překonání smrti každému, kdo v něho věří. Naděje na život, kdy smrt je už navždy bezmocná.

Vítězství života v jarní přírodě nám brzy – už v létě zevšední a stane se samozřejmostí. I tato jedinečná zpráva o vzkříšení nám zevšedněla. Vždyť v dnešní době je tolik lidí, kteří o Ježíšově vítězství nad smrtí nic nevědí, nebo o něm pochybují. Šťastní jsou ovšem ti, kteří tuto zprávu přijali a uvěřili jí. Do jejich života vstoupila naděje, která se s ničím nedá srovnat. Prozařuje i těžké chvíle života – když se mi něco nedaří, když mě někdo zklame, když nejsem zcela zdrav... Vím, že i když se nějaký úsek mého života nevydaří, konečné vítězství je přece jisté!

Chceš mít také tuto jistotu? Vyhledej společenství křesťanů, kteří s Ježíšem v modlitbě rozmlouvají, poznávají jeho vůli z Božího slova – Bible a zcela mu důvěřují.

Z myšlenek architekta Ludvíka Kolka vybíral Vlastimil Protivinský

Když se hloupý směje sám sobě

Dva muži si povídají o tom, jak kdosi našel na ulici doklady s několikatisícovým obnosem, nález předal úředníkům na obecním úřadě a ti pak šťastnému majiteli. „To musel bejt nějakej vůl. Já bych doklady vyhodil a prachy si nechal“, navrhuje zcela jiný závěr příběhu jeden z mužů a druhý souhlasně přikyvuje. To, že někomu by tyto peníze mohly chybět, je zajímavá ještě méně než to, že by se něco podobného mohlo stát i jim.

Neuplynul ani měsíc a jednomu z nich ukradli za bílého dne auto na ulici přímo před domem. „Lidi jsou strašní, jsou tak lhosejní“, rozčiluje se okradený. „Zloděje musel určitě někdo ze sousedů vidět!“ Viděli, jenže nikdo z nich s tím nechce mít nic společného: „Já budu někde svěřit a pak abych se bál, že mi někdo něco udělá. To teda ne, at si každěj pomůže, jak umí“, mudruje jeden ze svědků krádeže před svou ženou a rychle zavírá okno, aby ho někdo neviděl.

Dávám se s okradeným do řeči: „Co Vám vlastně vadí? Vždyť ti zloději i vaši sousedé jednají stejně, jak byste jednal vy. Vždyť vy jste sám říkal, že kdybyste našel cizí peníze, myslel byste taky jen na sebe a bylo by vám úplně jedno, že se jejich původní majitel dostal kvůli té ztrátě do velmi složité situace. Proč by tedy ti zloději i vaši sousedé neměli také brát ohled jen na sebe? Proč by je mělo zajímat, že vám to auto teď chybí?“

Lidem, kteří se snaží být dobří, poctiví a pomáhat druhým, se klidně můžeme smát. Můžeme je považovat i za bláznů a podivný. Jenže až poteče do bot nám samotným, nejspíš nebudeme moci čekat, že celý svět se najednou promění z do sebe zahleděných sobců v dobráky a v poctivé bláznů, kteří se nás zastanou, pomohou nám svým svědectvím, vrátí nám naše věci.

Je to zvláštní ale takoví hlupáci mezi námi stále žijí. Je zvláštní, že jim nevadí když někdo krade, ale vadí jim, když se někdo snaží žít podle Desatera přikázání včetně imperativu „nepokradeš“. Je zvláštní, že jim nevadí zesměšňování dětí navštěvujících křesťanskou výchovu, ale diví se, když žák ve škole ubodá svého učitele. Je zvláštní, když trnem v oku jsou jim nikoli opilci, týrající své rodiny, ale věřící na nedělní bohoslužbě, usilující naplnit přikázání lásky k Bohu a ke všem bližním.

Problémů má naše společnost jistě dost. Od rozpadů rodin přes šikanu a drogy ve školách, dětskou prostituci, domácí násilí, krádeže, podvody a korupci až po stále početnější a horší dopravní nehody, loupežná přepadení či vraždy. Myslím, že společnost, tedy my všichni, bychom měli asi co nejrychleji hledat nějaká účinná řešení.

Například přestat se posmívat těm, kdo jsou ochotni odevzdat nalezene ztráty, či svědčit o spáchaném zločinu. Dokud se budeme posmívat těm, kdo hledají dobro a řídí se osvědčenými pravidly hry, jako například nepokradeš, nezabiješ, cti otce svého i matku svou a na druhé straně dělat hrdiny ze zločinců a sobců, velkého pokroku se jen těžko dočkáme.

Vlastimil Protivinský

Nakreslil Lubor Pohanka, 6. třída

SOUSEDÉ

„Náš dům, náš hrad,“ všichni známe toto všeobecné rčení, které platí více na vesnicích, ale nesmíme zapomenout, že žijeme i se sousedy, na kterých velmi záleží, jak prožijeme svůj život. Dobrý soused, to je základ spolupráce, prosperity, jak u našich sousedních států, tak u sousedních vesnic a nakonec u sousedů v našem bydlišti.

Lidé, jak už to bývá v životě, mají k sobě blíže a někteří dál. Ti sousedé z okolních vesnic, kteří jsou nám rakvičanům bližší, jsou určitě obyvatelé Přitluk a to proto, že se po druhé světové válce, po odsunu německých rodin, přistěhovaly hlavně rodiny z Rakvic, Ladné a Trkmance, a tak jsou lidé spojeni stále rodinným poutem s vesnicemi, ve kterých se narodili oni sami nebo jejich rodiče a stále se navštěvují a stýkají se svými příbuznými na jedné i druhé straně.

PŘÍTLUKY

Přitluky, něm. Prittlach - odvoz. od prostoru na lukách - zkomol. Prittlach - se rozkládá na úpatí Přitlucské kupy v nadmořské výšce 175 m, v rovině, zčásti ve svahu na okraji pahorkatiny. Pošta a fara jsou v místě, půdorys obce: složitá ulicovka /3 rovnoběžné ulice/.

Katastr obce k r. 1900 obnášel 1113 ha, z toho 337 ha polí, 205 ha luk, 7 ha zahrad, 149 ha vinic, 205 ha pastvin, 145 ha lesa.

Názvy tratí: U majáku, Nové hony, Nad úvozem, U kapličky, Za humny, U obrázku, Nad studánkou, Za zahradami, Pod studánkou, U křížka, U trníčka, Rybníky, Malé díly, Pastvisko, Na kopci, Růženy, Pod kopcem, U hájenky, U hluboké vody, Loučky, Hrubé louky, Štěrkovitě.

Názvy obce: roku 1220 Pritluh, 1222 Prikluh, 1228 Britenluce, 1250 Briduc, 1261 Pritlhuc, 1265 Pritluch, 1362 Pritlach, 1673 Prückling, 1850 Pritlach.

Přitluky náležely od počátku 13. století cisterciáckému klášteru velehradskému, který před rokem 1220 kolonizoval Přitluky Němci. R. 1292 byly hraniční spory mezi Přitlukami a panstvím nejdeckým, když voda z řeky Dyje zaplavovala přitlucské pozemky. R. 1222 olomoucký biskup Robert povýšil kostel v Přitlukách na farní a přifařil k němu Přitluky a Mašovice. R. 1496 držel ves od kláštera zástavou Vilém z Perštejna. Již ve čtrnáctém století Přitluky vynikaly pěstováním vína. Kolem roku 1554 držely Přitluky zástavou páni z Žerotína a na Buchlově. Rudolf II. zastavil r. 1588 a v r. 1599 i prodal Přitluky Karlu a Gundakarovi z Lichtenštejna, kteří v r. 1617 je přivtělili k lednickému panství a od té doby byly jeho součástí.

Na hrdelní soud přispívali přitlucí do Lednice 39 zl. Obilní a jiné desátky se odváděly z polovice velkostatku, z polovice faráři. Pozemkové činže o Jiřím dávali 9 zl. 20kr., z vinného šenku 116 zl. 40 kr., za odúmrtí 70 zl., dále 210 zl. robotní a 14 zl. 42 kr. polní činže.

Usedlí z Přitluk byli povinni robotou jen po sedmi dnech ročně. V r. 1743 způsobili Prusové v obci škody za 406 zl; v r. 1779 celá obec vyhořela a v r. 1805 až 1809 citelné ztráty zde způsobila francouzská vojska.

Přitlucská vína byla proslavená, zvláště veltlínské zelené z hor Mittelberg, Niederberg, která se pokládala za jednu z nejlepších na Moravě. Klášter velehradský měl tu již v roce 1261 vinohrady a koncem 16. století i klášter žďárský. Z obcí tu měly vinice Přitluky, Rakvice a Lednice. Mnoho vinic patřilo okolním svobodným dvorům a velkou část vinic vlastnili v době předbělohorské brněnští měšťané.

V r. 1857 téměř celá obec vyhořela, na cholery zemřelo 70 osob. Od r. 1850 obec administrativně příslušela k s.o. hustopečskému, v r. 1938 - 1945 k landrátu Mikulov, po roce 1945 opět k Hustopečím, po r. 1949 k okresu Břeclav. Obec byla zabrána vojsky německými 8. října 1938, osvobozena RA 16. dubna 1945.

Po stránce politické držela si většinu ve dvacátých letech něm. strana křesťansko sociální; v r. 1935 převládla SdP, česká menšina získala nepatrný počet hlasů.

V květnu r. 1945 bylo zkonfiskováno 979 ha půdy, 131 zemědělských usedlostí podle dekretu 12/45 Sb. a 43 podle dekretu 108/45 Sb. Obec byla obydlena novým českým obyvatelstvem. V r. 1950 bylo v obci 172 zemědělských závodů, v témže roce bylo založeno JZD a stalo se většinovým vlastníkem, v r. 1963 vlastnilo 925 ha půdy a mělo 297 stálých pracovníků. Vinařské družstvo založené v roce 1945 později zaniklo.

Farní kostel sv. Markéty byl přestavěn po požáru v r. 1784; z původního gotického kostela se zachoval jen půdorys. Venkovní systém opěrných pilířů nasvědčuje na gotický základ kostela. Architektura hlavního oltáře s plastikami sv. Barbory a Kateřiny, kazatelna i křtitelnice pocházejí z doby přestavby kostela.

V persbytáři jsou pozoruhodné oltářní obrazy a umělecké sochy sv. Mikuláše a Kateřiny. Dřevěná kazatelna nese cisterciánský erb.

Škola zde byla založena v 16. století, v 17. století se vyučovalo v obecním hostinci, až v r. 1802 byla postavena nová škola, která byla rozšířena v r. 1844. V r. 1884 byla postavena dnešní školní budova 1 - 5 tříd.

Mineralogický výzkum u nás

Výzkum nerostů obsažených v půdě byl zahájen v roce 1926 a to na Břeclavsku, Hustopečsku, Hodonínsku.

Do břeclavského okresu byly zahrnuty obce: Hlohovec, Charv. Nová Ves, Poštorná a obce tehdy připojené správním rozdělením z Hustopečska, Nové Mlýny, Přítluky, Rakvice, Zaječí a z Mikulovska - Lednice, Nejdek.

Nás ale budou zajímat výsledky výzkumu u nás, v naší lokalitě a u našich sousedů.

Přítluky: **KALCIT** /cicváry/, bývalá cihelna. **EPSOMIT - MIRABILIT**, výkvěty v hustopečském slínu směrem k Rakvicím. Zjištěny v nich Mg, Na, SO₃ a Cl. Místní rolníci znali tato místa a označují je jako slaniska. Jsou však v okolí Přítluk vzácná a ojedinělá. **GALENIT** /leštětec olověný/. **LIMONIT**. Červenohnědé, až několik cm velké kuličky v pískovci v lomu, ve vinohradech sev. od Přítluk. **LUBLINIT**. V zbrídlíchnatělém a vápencem bohatém pískovci na kopci Prittlingu byly nalezeny jemné, hedvábně lesklé jehličky lubnitu. **Sádrovec**. V severní stěně opuštěné cihelny /vlevo od silnice do Rakvic/ vystupuje zbrídlíchnatělý jíl s polohami sádrovce. Jednoduché a zdvojitělé krystaly dosahují délky až 7 cm. Vzhled je čokovitý, dvojčata jsou na jednom konci rozevřená, na druhém zavřená. Vznikají tak nepravé vlašťovčí ocasy, zvané také pařížská dvojčata. **ROHOVEC**, nachází se v obecním lomu v pestrém jilu.

Rakvice: **EPSONIT - MIRABILIT**. Směs obou solí tvoří výkvěty v hustopečském slínu a v humusu u pískoven a bahnsk jv. od obce. Výkvěty se také objevují na sv. straně

železnič. náspu u zastávka Rakvic a méně hojně i na polích jz. od trati. Podle zpráv zdejších lidí, objevují se tato slaniska při vystupující spodní vodě, zejména po tání sněhu nebo po lijácích. Literatura o výkvětech v Rakvicích je obsáhlá. **SÁDROVEC**. Objevuje se v malých zeleně a červeně pruhovaných jílech sev. od obce. **LIMONIT**. Tento nerost popisuje H. Laus jako hnízdovité vložky hnědele ve slínu.

Podivín: **EPSONIT - MIRABILIT**. Výkvěty byly zjištěny mezi Podivínem a Vel. Bílovicemi. **LIMONIT**. Druhotný produkt vzniklý větráním pyritu. **PYRIT** /kyz železný/. Drobné krystalky pyritu jsou hojné v hlubších, nevětraných, za vlhka modrošedých slínech, které patří k lithothamniové facií hlubšího tortonu. Nalezeno v trati Hliníky. **ROHOVEC**. Popsán jeho výskyt jako jemnozrné červené valounky. Je také označován za jaspis. **SÁDROVEC**. Čiré, dlouze protažené a vyvinuté krystalky, naleziště u nádraží. Krystalky podivínské sádrovce patří k nejhezčím na Moravě. Krystaly jsou 7 - 8 cm délky a vykazují různoměrný růst a jsou nejčastěji vzhledu sloupcovitého.

Zaječí: **EPSONIT - MIRABILIT**. Vyskytuje se záp. od nádraží. Pěkně, až cm velké krystaly **SÁDROVCE** se objevily při kopání základů pro novostavbu školy v roce 1925. Sbíral je pan učitel J. Holásek. **PYROLUSIT**. Načervenalé hlízy slínu. **OLIGONIT, RHODOCHROSIT, LIMONIT**. Nález záp. od nádraží. kde se objevují železnato - manganové konkrce ve slínu němčických vrstev. Vzácně se vyskytují i v pestrém jilu při silnici do Bulhar.

Velké Pavlovice: **KALCIT**. Nález - obecní cihelna.

Pohl Zdeněk

... a nakonec jsme šťastně došli.

Ptáte se kdo a kam? No přece hlavní hrdina mé historky - Kačer a já. Kam? To se brzy dozvíte.

Milý čtenáři našeho Zpravodaje,

můžeš si teď říct, že zase píšu o obyčejném zvířeti, ale věř mi, důvod existuje. Němě tváří je lhostejno kdo a proč se jí někdo zabývá literárně, nemusíte se obávat, že se bude cítit dotčena, jak se může stát u lidí, když je uvedeme v groteskní situaci. Já sice musím do příběhu „zapasovat“ i sebe a mého dobráckého muže, ale nám to nebude vadit, když vám v následující chvíli pobavený úsměv rozjasní tvář. Naopak, právě „vo tom to je“, jak by řekl pan Pitkin.

Tak tedy: Vše začalo otázkou mého vnuka Michala: „Babičko, kdy budeš mět zase čínky? Já bych si dal kačenu.“ Upřímně jsem přiznala, že já taky. Před dvěma roky už jsme měli s Pepou plné zuby rozčvachtaného dvorku, dolévání vody a běhání kolem věčně hladových káčat, takže jsme chov čínek zrušili. Vymřely po sekeře. Dosud se nikdo v rodině po kačenách nepidil, ale Michalův dotaz byl pro mne výzvou. „Jo, Michálku, začnu se starat, kačenky budou!“

Domluvila jsem si kačera u Mařenky Binkové a kačenu u kamarádky v Bulharech. Brzy jsem postavila Pepu před hotovou věc: „Jedu k Fanynce pro mlíko a zrovna vezmu u Mařenky kačera.“ „Na co?“, vytřeštil můj muž oči. „Budou zas kačeny!“ Dostavil se prudký výbuch odporu. Přerušila

jsem ho větou: „Budu se o ně starat já, tebe se to týkat nebude.“

No, vbrzku se ukázalo, že to pravda nebude. Člověk mění a někdy i kačer mění. Vytáhla jsem kolo, pověsila na jedno řídítko dvoulitrovou konvičku na mléko a přes Pepovy četné lamentace: „Toto v Rakvicích nikdo nemá!“, na druhé řídítko velkou kabelu. Bylo už skoro tma, sychravý podzimní večer. Vyzvedla jsem mléko a zazvonila u Binků. Mařenka tvrdila, že kačer musí do pytle a to hlavou napřed. Zamotala pytel, já jsem nepřipustila, aby pytel zavázala, bylo mi chudáčka v pytli líto. Jenže! Chyba! Kačer nebyl chudáček, ale bojovník. Přestože jsem šla pěšky, kolo jsem div nenadnášela, aby se nesplašil, před Révou se začal vrtět a najednou měl hlavu ven z tašky. Rychle jsem mu pravou rukou máčkla hlavu zpátky a za ní nemilosrdně přitlačila pytel. Jenže kačer ucítil čerstvý vzduch a rozhodl se o svobodu bojovat. Na ulici nebylo človíčka, který by mi přišel podržet kolo nebo jinak pomoci. Levou rukou jsem stěží držela konvičku a vedla kolo, pravou se snažila udržet bojovníka v kabele. Ještě se mi podařilo zabočit ke hřišti, ale před Nálezným jízda skončila. Stačila jsem ještě postavit konvičku a kolo se porouchalo k zemi. Kačer se ocitl na svobodě, roztáhl křídla a rázně vykročil nazpět. Nadběhla jsem mu, obrátila ho, ale on si zase vybral špatný směr - Šutrák. Utrhla jsem vysokou suchou kopřivu - nic vhodnějšího nebylo po ruce - a snažila se ho uklidnit a navést rovně. Zoufale jsem vyhlížela nějakou pomoc, protože bezradný pták se točil na místě. V tom se z Uličky

II. přibližuje žena na kole. Než muž otevřít psu, zahalasi vesele: „Pasete kačenku, pasete?“ a mizí. „Zabít tě je málo,“ cedím hříšně mezi zuby. Vzápětí přijíždí od Hlavní opět cyklista. Je to mladý Jenda Roháč. „Jendo, prosím tě, zazvoň u nás, ať děda zavře psa, otevře vrata a jde mi pomoci.“ A prosebně šeptám: „Prosím tě kačírku, běž, už budem doma, budeš se mět u nás dobře, jenom běž a neulet.“ Kačer víc stojí než jde. Kdyby nebyl bílý, ztratil by se mi ve tmě. Otáčím hlavu na všechny strany a obracím se k nejvyšší „instanční“. „Pane Bože, ať nejede auto, ať kačer zahne a ať ten zatrackanej Pepa už vyleze.“ Pán Bůh mě vyslyšel, s Pepou to vypadá beznadějně. Buď si vzal má poslední slova příliš k srdci nebo hledá čepici. Kačera jsem úspěšně kopřivou nasměrovala do naší Uličky III. a pomaloučku popocházíme k našemu. Pepo, kde vězíš? Konečně se vrata otvírají a z nich vyrazí Robin. Kačer je v tu chvíli v zahrádce, mává křídly a těžce dobyté území se o pár metrů zmenšuje. Kačer nadskakuje a pokouší se dostat do vzduchu. „Pepo“, úpím, „zavři psa do síně a postav se rychle proti mě!“ Pepovy velmi hlasité komentáře k dané situaci se nehodí reprodukovat, ale odešel a zavřel

psa. „Prosím tě“, dusím hlas, „postav se už proti mě, ale napřed založ ty vrata.“ „Co bych jich zakládal, šak nefůká!“ huláká Pepa. Neodporuju, jenom tiše prosím: „Neřvi, kačer se tě bojí“ a zvířeti domlouvám: „Můj zlatý kačírku, běž, eště kousek.“ Prásk! Vrata se zavřela kačerovi přímo před zobákem. Nadskočil leknutím a obrací se na útěk. Znovu zapadl do zahrádky a vyděšený tancuje šlapáka. Pepa asi uznal chybu, založil už bez pobízení vrata a nahání se mnou roztaženými rukama kačera. Těžce zkoušený pták se dostal k vratům, zahlédl osvětlený dvůr a se zřetelnou úlevou napochodoval „domů“. Když už seděl v chlívě na čisté slámě, dívali jsme se s Pepou přes zídku a Pepa povídá: „Už su rád, že ho máme, ale když jsem vás viděl venku, nemyslel jsem si, že ho dostanem sem.“ „Já taky ne. Zítra nastartuju kolo a přivezu mu kačenku.“ Blesklo mi v hlavě: Kolo! Mliko! Běžím zpátky. Konvička jako malý bílý majáček stojí u chodníku a kolo tam taky leží, určitě velmi nepohodlně. Jdu pěšky, kolena mám ještě rozřesená a polohlasem pro sebe i mému milému kolu povídám, že jsme přece jenom šťastně došli domů. Celá šťastná zamykám vrata. Oldřiška Švástová

Sáně

Sníh ten den začal padat už před večerem a vytrvale sněžilo celou noc. Sněhové vločky velké jako kačeni peří zvolna pokrývaly celý kraj a schovávaly pod svým bílým přikrovem nevábnou, sychravou, podzimní krajinu a srovnávaly brázdy zoraných polí v jednu bílou, čistou, jiskřivou rovinu.

Ráno však přivítalo vesnici jasně modrou oblohou a tichem skoro posvátným, jen kouř z komínů některých stavení dával tušit, že život se v tomto koutku malebné přírody, za malou chvilku rozběhne naplno.

Jan Pazderka si vyšel po ránu z teplé kuchyně jenom tak nalahko v košili a bez čepice, aby se podíval, jak to po té noci zasněžené vypadá, ale místo aby pochválil tu bílou krásu kolem sebe, povídá. „Sakryš, to ale navalilo. Tolik snihu budu muset odhrňat aspoň dvě hodiny. Ani v zimě si člověk neodpočine. Ale bilučký to je, to se musí nechat a to ticho k temu, jak dyby se jeden do pohádky probudil. Načisto je škoda tú bílú peřinu pošlapat, ale budu muset. Prasata chcú žrat, tož musím dnes jet zemlet šrotu, ale včil se v tým vysokým snihu dá jet tak akorát ze saňama, co říkáš Anešo? Ináč by se myslím ani nedalo.“

Pazderková v tu chvíli právě vyšla z kuchyně na dvůr a z chuti se nadechla čerstvého, přírodou vonícího, vzduchu a chvíli trvalo, než svému muži odpověděla. „Páni, to je krása a to ticho kolem. Enom se podívej na ty sýkorečky, jak radostně švitoříjí, jak dyby zvonečky cinkaly. A jak je všecko okolo čistý a jak se všecko čistě leskne, enom aby se větr neudělal a to by

nám při tolika snihu hůru zafúkalo a eště by nám z jara stropy zatekly.“ „No, tak co? Jak mám jet s tým šrotom? Vozík v tým vysokým snihu přece neutahnu.“ „To dá rozum, že vozík neutahneš. Ze saňama musíš.“ „To sú mě ale rozummy, ale to neřekneš, kde ty saně vezmu, když žádný nemáme, ty rozumbrado.“ „Ná, běž toť Hůžvom, co bývajú na kopečku na konci ulice. Ti majú takový širší saně, tož tam se zeptej. Hlavu ti neutrhnú.“ „No, Hůžvovi možná saně mají, ale o selce Hůžvovej se říká, že je nedobrá a lakomá jak čert. Tá se určitě bude vymlúvat a já se budu v tým snihu trmáčet zbytečně, ale co, nejak to dopadne.“ „Řeči se vedú a voda teče, na řeči nedej, dokád se sám nepřesvědčíš a už běž.“

A tak si strýc Pazderka narazil beranici a vydal se hlubokým sněhem k Hůžvovu stavení s nepřijemným pocitem v duši a jak tak vykračoval, nořice své holinky do ještě nikým neporušeného hlubokého sněhu, brblal si pod vousy.

„Co mě možú tí Hůžvovi, dyž je tá selka tak nedobrá, udělat víc než vyhodit a poslat s prázdnú zpátky, ale proč mě nemožú ty jejich saně púčit, to nechápu. Já jim přece ty saně ani neukradnu, ani nepolámu, já jich opravdu zas pochtivě vrátím. Opravdu nevím, proč sú tak lakomí, stejně jich pořádně neužijú, za čas se jim určitě rozpadnú a nebudú měc nic, tak jak já. Já to dycky říkám, že lidi, co mají takový široký saně, sú dycky lakomí, ale proč nenávidijú našu rodinu, to opravdu nechápu. Že sú sedláci a mají víc jak my, to se ví, šak se taky napracujú na tým majetku, ale sme my nejací prašiví? Šak počkejte, na vás jednu

taky dojde a ty saně vás budú mrzet. Bůh to všecko vidí a jeho mlýny dycky všecku světskú špinu zemelú. Proč já tam vlastně idu, dyž vím, že idu zbytečně, ale co možu dělat, dyž mě tam žena vyžene. Dycky ji naletím a potom mám z toho enom opletačky a špatný svědomí. Co na mě tým Hůžvom vadí? Že pálím kořalku na černo? A čím bych si měl mazat bolavý kolena, selko Hůžvová, kdo mě pomože od bolesti, co? Draží doktoři? No právda. A že si sem tam neco nazbírám na cizím, šak z tej trochy nikemu neubyde a čím bych tak vykrmil svoje dvě prasátka, vzduchem? Fuj, to je závisti a nenávisť, až horko mě zalilo celú hrud.“

Ve chvíli, právě když strýc Pazderka dokončil své přemítání, stál před dveřami Hůžvova stavení. Vztekle zabušil na dveře a s do červena rozpálenými tvářemi, čekal na jejich otevření. Selka Hůžvová si jen tak odskočila od plotny, netušíc, chudera, co ji venku čeká za návštěvu, ale při otevření dveří nestačila ani pozdravit, jen poslouchala nechápajíc obvinění svoje i celé její rodiny.

„Ty saně, si Hůžvová nechte, nebo si jich strčte nekde a choďte se ně dívat, ale to vám řeknu, že já vám na ně zvsyoka kašlu, enom nemožu pochopit, proč suseda tak nenávidíte a odpíráte mu pomoci v núzi a eště ste schopná ho pomlúvit a necháte ho plahočit se v tým hlubokým snihu a ani vody mu nepodáte. Co vám tech vašich saní ukúsnu? To mě nemožete ty saně na chvílu púčit, abych si dovezl zemlet trochu šrotu pro ty moje ubohý stvoření? Vy nemáte vůbec ráda ani lidi, ani zvířata, ani přírodu. Že se ženská nestydíte!“

(Pokračování na str. 10)

(Dokončení ze str. 9)

Strýc Pazderka domluvil, otočil se a bez čekání na odpověď, vykročil zpět k domovu po stejných stopách, které si vyšlapal. Selka Hůžvová ještě dlouho stála i když jen tak nalehko oblečená na zápraží, než se z té návštěvy vzpamatovala.

„Vidím, že se vracíš bez saní? Co ti saně nepůčili, nebo nebyli doma? Dyt' za hodinu bys jich vrátil. Nebo měli strach, že si jich necháme?“ rozkládala před vraty rukama Pazderková, ale to už ze spodu ulice přijížděl traktor řízený Jankem Hrabalem, který za sebou táhl těžký, dřevěný odhrňovač sněhu.

„Snáď tě chlapče posílá samo nebe,“ zastavil traktor strýc Pazderka. „Ešli ti to nebude vadit, tož za tebe si napójim vozík. Vezu šrot a v tým snihu bych vozík neutahl. Zpátky už to bude odhrnutý, tož to nejak dovezu. Ani nevíš, jak se mě ulevilo. Je dobře, že sú na týmto světě eště dobří a slušní lidi.“

„Enom poďte strýcu. Vozík uvažte za pluh a vy si sednite toť ke mě, aby ste nespádli z vozíku. Bylo by vás škoda. A svět není špatnej a lidi taky né. Dyt' se podívejte na tu krásu okolo nás. Nění to nádhera?“

„Ba, všechna špina světa se skovala pod tu bílou nádheru, ale tú lidskou, žádnej snih nezakreje. Tá se okolo nás bude černat, at' je okolo bílo, jak chce. To si chlapče dobře pamatuj, já to mám zkušený a mě možeš věřit.“

Zdeněk Pohl

Rekruti před asendou

Každé ráno rekruti před asendou dělali v dědině na potforu, aby lidem ukázali, že se vojna nebojí. Než se odnese v noci rodinný záchod, chce to odvahu.

Každá generace rodu, jak jde čas, přibíje na záchod novou desku, vymění nahoře došky slámy za kus plechu nebo vymění napředu starý, široký, konopný pytel za nový. Děje se to ve svatbu dětí, kdy je na svatbu pozvána vesnická honorace, pan farář a pan učitel.

Bylo nás rekrutů v dědině, v roce 1933 v prvním hlase třináct a na záchod, který stál na dvoře strýca Jury Zigáčka jsme se domluvili. Srýc Jura byli „štrenk“, jednou když na podivínských loukách nemohli vyjet s kravami s fúrou sena na silnici, rozkousali zlostí opratě. Měli dvě vícherné dcery a ty v hody s „luntama“ netančily. („Luntami“ byli v městském obleku.)

Když jsme chodili v zimě po Mikulášovi, tam kde děvčata drala peří, čert vlezl u Zigáčků pod stůl a odnesl stůl na hřbetě na dvůr. Peří létalo v jizbě a děvčata na dvoře, strýc Jura křičeli z postele: „Mamlasi, mám slézt? Nežádajte si mňa, jak slezu!“ Křičeli, ale neslezli. Michal, jejich sused, říkal na dvoře: „Kluci, nebojte sa, Jura z postele neslezú, podvlíkačky se jim sušá na dvoře na šňůře, sú nahatý.“ To bylo dobré, když záchod ze dvora ponese a Juru to vzbudí, než si natáhnou manšestráky gatě, tak utečem.

Ten večer před asendou Franta Grombiřík odvedl Jurového psa do staré cihelny a zavřel do pece. Večer jsme se všichni rekruti rojili dědinou jak včelíčky na med. V půlnoci, když všichni v dědině spali, jsme záchod povalili na sochory a nesli k hospodě, kde jsme záchod vytáhli na provaze na akát.

Ráno šli strýc na četnickou stanici, oznámit krádež záchodu. Četníci jim řekli, že to není krádež ani polní pých, je to přemístění, což se netrestá.

Když se tomu lidé smáli, po asendě jsme jim vytáhli ze stodoly vůz a pustili ho do kaluže, kde bylo po bouři metr vody.

Když přišli za několik dní četníci ke starostovi, policajt, který nás viděl v noci táhnout vůz, to strýcovi u starosty dosvědčil. Strýc Jura byli obecní zastupitel a policajt se bál, že ho nebudou na Štěpána znovu volit. Zaplatili jsme každý pět korun pokuty do obecní pokladny za noční hulákání a dělání „na potforu“.

Posílám vám příběh „Rekruti před asendou“. Dnes, když vojna končí a je to už pomalu kus historie a určitá etapa našeho života. Pavel Popovský st.

U příležitosti MDŽ.

Sázka

Vedl sedlák vola na řetázku, koupeného na trhu.

V hospodě kde žízeň hasil svoji ženu dával v sázku, by svou prázdnou kapsu spasil.

Co je lepší, chlapi hádají se. Je lepší žena nebo vůl?!

Než hospodská pivo snese, už je sázek plný stůl.

„Čtvrťák režnej a kus masa, za vola bych život dal!“

Křičí řezník a všem došlo, že chlapík sázku vážně vzal.

„Ale vůl nám přece neuvaří?“ Radí z rohu starý švec.

„Nerušte nás starý brachu a jídlo nechme nakonec.“

Krejčí všechny převyšuje, tenkej je jak slámka.

V kolenách se pohupuje, z huby mu trčí drámka.

„Já bych řekl, že vůl je lepší

a hned to možu dokázat.

Jen zkuste dovést moju ženu a dejte k volovi ju přivázat.

Hned se pozná kdo sázku bere, to je pro mě jistá věc.“

„Ale vůl nám gatě nevypere!“ Z rohu zase ozývá se švec.

„Budte zticha starý brachu, prat se bude nakonec.“

Drogerista, místní štramák, poodložil si na stůl slamák,

pak prohlásil, že vůl je vůl, že on raděj ženu stůj co stůj.

Že s kloboukem správně volil, když otočil se pot jej polil.

Po klobouku mu chlapi chodí - „Ale vůl děcka neporodí?“

Byla slyšet z koutku slova tichá a ta rozzuřila kostelníka.

Nevydržel, už neměl sílu - prásk do stolu, neznal míru.

„Nechte vola na pokoji, to je aspoň kamarád!“

Ze stolu peníze se rozsypaly, kovář v leku zůstal stát.

Jeden grošík mu u bot zůstal,

nějak se tam skutálel.

Ten zatoulanej peníz poznal, vždyť v kostele jim proplácel.

Mší za příbuzných, za rodinu a kluk jeho když si hrál - díru do něj udělal.

Teď dívá se to oko z mince a má tvrdý pohled mstitutele.

„Tak, ty jeden bezbožníku, ty nám kradeš v kostele?“

Své mocné kovář napjal svaly a jak ho sevřel za krk slabý, kosti jenom praštěly.

„Pojďte ke mně,“ křičí řezník, „co jste všeci zbabělí?“

Jen kostelníka kovář pustil, strhla se rvačka veliká.

Jen vůl čeká před hospodou a nic na to neříká.

To stará pravda u sta hromů, brblá si švec před hospodů.

Vždy se chlapi budou rvát, vždy ženský budou vyhrávat.

A nikdo tomu nezabrání, ani volí, ani páni.

Pohl Zdeněk

Jak vznikla česká beseda

Českou besedu z lidových písní sestavil a upravil Ferdinand Heller /1824 - 1912), choreografii vytvořil Karel Link. Poprvé byla provedena v Praze 11. listopadu 1863 a v témže roce vyšla knižně nákladem Slovanského knihkupectví.

Česká beseda sehrála pozitivní úlohu ve vlasteneckých snahách druhé poloviny minulého století. Výrazně pomáhala posilovat národní uvědomění. K jejím propagátorům patřil i Jan Neruda. Brzy všude došla oblíbenosti a stala se trvalou součástí plesů a zábav obrozující se české společnosti. Její tvůrce ani ve snu nenapadlo, že jejich dílo bude žít ještě po více než stu letech, a že se stane trvalou součástí české národní kultury.

Co je příčinou toho, že Česká beseda přežila svou dobu? Vysvětlení hledáme v hudbě samé. Vybrané melodie jsou

hudebně dokonale, citově podmanivé a snadno zapamatovatelné. Česká beseda je vlastně pásmem lidových písní a tanců, logicky na sebe navazujících, kontrastních a graduujících.

Česká beseda byla a je provozována v mnoha úpravách hudebními sbory nejrůznějších typů a sestav. Tiskem vyšla v mnoha nejrůznějších vydáních poznamenaných v harmonii romantizujícími tendencemi, hutnými instrumentacemi a úpravami. U některých písní byly záměrně zvoleny vhodnější tóniny, aby bylo možné provedení se zpěvem. V jisté úpravě vydal PANTON tiskem Českou besedu pro dechovou hudbu (malé obsazení), jejíž univerzální instrumentace je vhodné i pro taneční orchestry. V obdobném pojetí nahrála Českou besedu Moravanka na gramofonové desky.

Miloš Šikula ml.

Školní ples

7. února 2004 proběhl již 7. reprezentační ples Základní školy v Rakvicích. Jaký byl? Z pohledu třídního učitele 9. třídy mohu říci, že úspěšný. Zda se líbil i ostatním, to už musí posoudit každý sám.

Předtančení žáků závěrečného ročníku nás polonézou přeneslo do dob dávno minulých a navodilo tu pravou plesovou atmosféru. Díky trpělivé práci p. uč. Břečkové a látalové snad ani nemělo nejmenší chybu. Chlapci a děvčata prošli svojí první společenskou proměnou. Nutno

podotknout, že velmi pozoruhodnou. K mládí však patří neodmyslitelně moderní rytmy, které dostaly svoji příležitost před půlnoční přestávkou v choreografii Jany Strmiskové na písničku s názvem Chi-ua-ua. V moderním duchu se během večera nesly i další melodie v podání hudební skupiny GRAF z Břeclavi. Inu, mládí je mládí. Kdo si stačil zakoupit los do tomboly a štěstěna stála při něm, určitě byl spokojený i

s malou výhrou. A že bylo z čeho vybírat. Srdečně všem, které výhra potěšila na duši, blahopřejeme.

Využívám této příležitosti, abych poděkoval žákům 9. ročníku, rodičům, ale i všem učitelům a zaměstnancům školy, kteří se na přípravě plesu podíleli. Děkuji všem sponzorům za ceny věnované do tomboly a věřím, že nám zachovají svoji přízeň i pro léta následující.

Stanislav Kameník, tř. učitel 9. třídy

Tříkrálová sbírka 2004 v Rakvicích

Letošní výtěžek Tříkrálové sbírky v naší obci činil
6.400,- Kč.

Děkujeme všem občanům, kteří k této sbírce přispěli

„Stará garda nepatří do starého železa...“

Velmi aktivní v průběhu končícího 2003. roku byl i fotbalový tým „Starých pánů“ - tedy tým bývalých fotbalistů starších pětaticeti let. Pod vedením realizačního uskupení Rampáček Z. a Šikula M. hrál kopanou, pomáhal při stavbě nového sportovního areálu, zorganizoval a vypomáhal při mnoha akcích.

Vše začalo již silvestrovskou nocí, kdy se několik aktivních členů podílelo na svařování vína při půlnočním ohňostroji na rakvickém náměstí.

„Staří páni“ vypomohli i při přípravě maškarního plesu v sále místní sokolovny, a to jak příspěvkem do tomboly, tak i posílením pořadatelské služby.

Úvodní akcí sportovního roku 2003 byl již 25.1. halový turnaj ve Velkých Pavlovicích - „Memoriál Klementa Minářika“. Až čtvrté místo je jen dokladem toho, že malá kopaná mezi mantinely není našim oblíben povrchem.

Sezónu na zelené trávě, i když 14. 3. jen umělé, otevřel přátelský zápas ve Starém Městě proti trenérům prvoligového Synotu. Sestava domácích s několika bývalými prvoligovými hráči byla nad naše síly. Navíc se v začátku sezóny přidala i liknavost v koncovce. Porážka 4 : 2 (2x skóroval I. Novotný) byla dost zbytečná.

Po oschnutí zeleného pažitů v Rakvicích začala domácí sezóna. 22. března přijel do Rakvic tým složený z rozhodčích okresních soutěží Břeclavska uctít památku našeho kamaráda Františka Steinbachera. Věkově mladší arbitři zápas poměrně jasně ovládli a zvítězili 3:1. Čestný úspěch domácích zaznamenal A. Krůza.

První pohárový turnaj se uskutečnil 10. května ve Velkých Pavlovicích. Semifinálovou výhrou 1 : 0 nad Charvátskou Novou Vsí byly vstupenkou do finále. Soupeř vzešel ze zápasu Hustopeče : Velké Pavlovice, který domácí vyhráli 1 : 0. Finálový zápas nebyl po řádném hrací čase výsledkem 1 : 1 rozhodnut. Na řadu přišly pokutové kopy. Štěstěna stála při domácích, získali pohár po výsledku 5 : 4.

Na další přátelský zápas k nám zavítal soupeř z Nového Poddvorova. „Staří páni“ s převahou zvítězili 4:1 dvěma góly M. Zelinky a po jednom R. Blažka a I. Novotného

Největší akcí letoška byl turnaj starých pánů „O pohár starosty obce Rakvice“ konaný na místním hřišti první prázdninovou sobotu. Čtyři mužstva - Sokol SG Rakvice, ABC Bráník, Slavoj Velké Pavlovice a Sokol Přítluky svedla mezi sebou urputné boje. Rakvičtí

vysokým vítězstvím 5 : 2 nad Velkými Pavlovicemi postoupili do finále. Druhé semifinále bylo jasnou záležitostí Přítluckých. Rozdrtili pražského soupeře 6 : 0. Finále bylo opravdovým vyvrcholením celého klání. Rakvická „Stará garda“ vedla již 2:0, ale houževnatý soupeř srovnal na 2:2. Až v samotném závěru Rakvice přidali třetí branku a po dramatickém závěru strhli vítězství na svou stranu. Starosta Petr Vajbar mohl tak konečně předat pohár za vítězství domácímu pořadatelskému celku.

V přestávkách mezi zápasy ukázal své umění i místní fotbalový „potěr“, na jehož konto bylo připsáno dobrovolné vstupné z této akce.

Pro všechny zúčastněné i příchozí bylo zajištěno bohaté občerstvení, o které se výraznou měrou zasloužili sponzoři této akce i celé sezóny „Starých pánů“:

RÉVA plus, VINSELEKT Michlovský, fa. Fridrich ATEX, MIKRO Rakvice, fa. KUČERA, fa. MALINKA, pohostinství PIVOŇKA, CLEAR Liberec, ZEPRO Přítluky, vinařství VAJBAR-MAKUCH, TMS truhlářství Sláma, pekařství KOČMANOVÁ, Radim Bednařík, Roman Oblhídál a OBEC Rakvice.

Všem patří velký dík, bez jejich pomoci by se sportovní klání nemohlo uskutečnit.

Ze získaných finančních prostředků přispěli „staří páni“ i na soustředění fotbalové žákovské základny Sokola Rakvice.

Dalším prázdninovým měřením sil byl pohárový turnaj „O pohár města Staňkova“ - za účasti týmů Sokol SG Rakvice, Jiskra Třeboň a pořadatele Hraničář Staňkov. Čtvrtým týmem mělo být družstvo Sokola Troskotovice, ale kvůli dopravní nehodě cestou do Staňkova se poháru nezúčastnilo.

V turnaji si naši vedli velmi dobře. V dramatickém semifinále porazili domácí celek 1:0 brankou J. Vajbara. Hned po půlhodinové přestávce však museli díky změněnému hernímu systému nastoupit proti odpočatému soupeři z Třeboně. Neuvěřitelně smolná koncovka (tři tyče a dvě břevna) a v závěru chybějící síly zapříčinily porážku 1 : 3. Skóroval J. Konečný. Celkovým vítězem se stala Jiskra Třeboň, která v závěrečném zápase porazila Staňkov 4 : 1.

Víkendový pohárový turnaj ve Staňkově nám Jihočeši oplatili účastí ve vloženém duelu v Přítlukách při pohárovém klání „A“ družstev. Oslabeného a nekompletního soupeře „Staří páni“ k ničemu nepustili a zvítězili 3:0.

Posledním prázdninovým výtelem bývá již tradičně zájezd do Prahy na ABC Bráník. 30. srpna se na nově otevřeném a zrekonstruovaném hřišti odehrála největší přestřelka sezóny. Po poločasovém stavu 1 : 5 nastal neuvěřitelný zvrát. Pětí brankami I. Novotného, třemi M. Poláška a po jedné L. Rampáčka a J. Švásty vybojovali Rakvičtí vítězství 10 : 9.

Závěrečným utkáním sezóny na velkém hřišti byl zápas v Novém Poddvorově. V nervózní atmosféře sice naši vedli náhodným gólem J. Rozsypala 1 : 0, ale potom převzal iniciativu soupeř a vyhrál 2 : 1.

Zpestřením podzimu byl „Turnaj hospod“ 16. listopadu na nově otevřeném hřišti s umělým povrchem. „Staří páni“ pod hlavičkou RÉVA plus prošli turnajem bez prohry a dramatickém finále uhájili jednobrankový náskok. Z rukou starosty Petra Vajbara a Miloše Šikuly převzali putovní pohár, kam bude jméno jejich týmu vyryto poprvé.

Závěrečné poděkování po sezóně patří všem, kteří se při všech výše zmíněných akcích podíleli na organizaci, zejména pánové Rampáček Zdeněk-Meňoch, Šikula Miloš, Novotný Ivan, Zelinka Miroslav, starosta obce Vajbar Petr a další.

Velký dík patří opět sponzorům, se kterými pokračuje velmi dobrá spolupráce. Věříme, že i v časech budoucích se na ně budeme moci obrátit a budeme kladně přijati.

Hodnocení roku minulého velmi úzce souvisí i s plány na rok příští. V následující sezóně 2004 jistě bude „Stará garda“ minimálně stejně aktivní jako letos. Bude opět spolupracovat při kulturních akcích (Silvestr, maškarní ples), vypomáhat při dokončovacích pracích ve sportovním areálu, dál bude občerstvením z udírny při zápasech „A“ družstva zpříjemňovat nedělní fotbalová odpoledne, zorganizuje (určitě úspěšně) pohárový turnaj starých pánů (červen), vyjede reprezentovat i za hranice všedních dnů mimo Rakvice (Praha, Staňkov).

Přejme jim do další činnosti pevné zdraví (to především), střeleckou mušku přesnější než letos a fůru sportovního štěstí.

A úplně na závěr: dovolte „Staré gardě“ opět všechny pozvat o silvestrovské půlnoci na rakvické náměstí „ke kotli“ (sponzoři R. Foukal a P. Vajbar) a společně přivítat nový rok.

Sportu zdar a fotbalu zvlášť!

(Pozn. redakce - tento příspěvek se měl objevit již v čísle 4/2003 Rakvického zpravodaje, protože však zpracoval „tiskařský šotek“, článek uvádíme se zpožděním alespoň nyní a tímto se také „Staré gardě“ omlouváme.)

Mladí hasiči

„Je snadné se narodit, těžké je stát se celým člověkem.“ (Lao-c)

Scházíme se pravidelně každý pátek v 16.00 hod., v klubovně hasičské zbrojnice. Máš - li rád zábavu, hry, soutěžení a nebojíš se práce, přijď mezi nás. V zimě plníme odbornosti mladých hasičů (preventista, kronikář) a specializaci (kutil). Učíme se bruslit a společně s „dospěláky“ provádíme plavecký výcvik v krytém bazénu v Hustopečích. Opět se zapojujeme do celostátní výtvarné soutěže „Požární ochrana očima dětí“.

Těšíme se na sluníčko, pěkné počasí a praktický výcvik požárních disciplín na jarní kolo hra Plamen, které se koná 29. 5. 2004 v Drnholci. Je vyhodnocením naší celoroční práce, kde mladí hasiči reprezentují nejen sebe, sbor, ale i školu a obec.

Děkuji rodičům, kteří své dítě v činnosti podporují a aktivně nám pomáhají. Děkuji všem sponzorům, starostovi obce, obecnímu zastupitelstvu a všem lidem, kterým není činnost mladých hasičů lhostejná.

Margita Malinová, vedoucí MH

Poděkování z Miroslavi

Citace dopisu:

Vážený pane starosto,

V Miroslavi, dne 22. prosince 2003

v sobotu, dne 20. prosince 2003, společně pořádal Dům dětí a mládeže Miroslav a město Miroslav výstavu „Vánoční strom řemesel“, kde se veřejnost mohla seznámit s prací starých mistrů a vyzkoušet různé zapomenuté techniky. Na akci byl jako host pozván také Váš občan, pan Jaroslav Vajbar, který vystavoval a přímo v sále vyráběl překrásné výrobky ze slámy. Jeho exponáty obdivovaly stovky nadšených návštěvníků. O akci byla informována mnohá média. I díky práci pana Vajbara byla akce hosty hodnocena velmi pozitivně.

Vážený pane starosto, prosíme o uveřejnění tohoto poděkování také ve Vašem zpravodaji. Přejeme Vám a občanům obce Rakvice krásné prožití svátků vánočních, mnoho zdraví, štěstí a úspěchů v novém roce. Další společnou akcí bude festival dechových souborů „Miroslavský klíč“, kde vystoupí také soubor z Rakvic a „Meruňkobraní“, kde budou vystaveny rekordní exponáty pana Vajbara.

S úctou a na další spolupráci se těší

Ing. Augustin Forman
starosta města

**Prosíme všechny,
kteří mají jakékoliv předměty
(sekyrka, přilba, trubka, uniforma...),
písemnosti a fotografie
související s hasičskou tematikou
SDH obce Rakvice,
kontaktujte p. Jaroslava
Konečného, Nádražní 585,
tel. 519349285.**

Nakreslil Lukáš Konečný, 5. třída

I my se připojujeme s poděkováním panu Jaroslavovi Vajbarovi za reprezentaci naší obce.

Obec Rakvice.

Pozvánka

Občanské sdružení Přátelé LVA Podivín
pořádá

cykloturistický maraton po vinařských
stezkách pro široké vrstvy rekreačních
cyklistů s doprovodným programem

Vintour 2004

Cílem akce je propagace regionu
prostřednictvím sportovně – kulturní akce,
která upozorní na dominantní motivy
charakterizující jižní část Moravy
– vinařství, zachovalou kulturní krajinu a
všudypřítomné folklorní tradice.

Termín konání:

sobota 5. června 2004

Místo startu: **Podivín, sport. hala**

Místo cíle: **Rakvice, u Šutráku
(budoucí ubytovna)**

Trasa I. (Velká Vintour) – cca 90 km:

Podivín – Trkmanaka – Ladenský most
– Ladná – Prechov – V. Bílovice – Vrbice
(1. občerstvovací stanice) – Kobylí
– Kuntínov – H. Bojanovice – Kurdějov
– Kurdějovský rybník – Starovičky – Zaječí
vrch (2. občerstvovací stanice) – Nové
Mlýny – Bulhary – Sedlec – Hlohovecké
rybníky – Hlohovec – Valtice – Rajstna
(3. občerstvovací stanice) – Boří Dvůr
– Boří Les – Ritopeky – Ladenská Alej
– Ladenský Most – Trkmanka – Podivín
– Rakvice.

Trasa II. (Malá Vintour) – cca 30 km:

Podivín – V. Bílovice – Vrbice
(občerstvovací stanice) – Čejkovice
– Horní Kapánsko – S. Poddvorov
– N. Poddvorov – M. Žižkov – Prechov
– Ladná – Ladenský Most – Trkmanka
– Podivín – Rakvice.

Předpokládaný počet účastníků:

300 – 500.

Doprovodný program:

kulturní program v místě startu (Podivín)

– cimbálová muzika, vystoupení divadla.

kulturní program v místě cíle (Rakvice)

– ochutnávka vín, vystoupení rockové
kapely.

Propagace regionálních aktivit v místě
startu, cíle a občerstvovacích stanicích –
vinařské stezky, místní vinařství, lokální
šetná turistika (akcentace místních
turistických cílů se zřetelem k budoucímu
zaměření – agroturistika, lázeňství).

Nové nařízení EU o pohybu psů a při cestách za hranice

Nařízení Evropského parlamentu a
Rady Evropy č. 998/2003, vydané 26.
května 2003, účinnost od 3. července
2004. Na toto nařízení navazuje
„vyhláška“, vymezující podmínky
vydání cestovního dokumentu pro psy,
kočky a fretky – PET PASSPORT.

Identifikace

Jednou z prvních a základních
podmínek pohybu psů na území
členských zemí EU je identifikace
(označení) psů a koček. Uznávaným
způsobem je buď zřetelně čitelné
tetování nebo systém elektronické
identifikace (mikročip). Již tetovaná
nebo očipovaná zvířata starším
systémem (do r. 1998) budou
akceptována v přechodném osmiletém
období. Po jeho skončení bude
akceptováno pouze a výhradně
označení mikročipem, a to v souladu
s mezinárodním standardem.

Toto nařízení platí na území všech
členských zemí EU, od května 2004 i
v České republice, tudíž se i v České
republice, tedy nejen při přechodu
hranic bude muset zvíře prokazovat.

V případě, že bude zvíře čipováno
mimo normu ISO, musí být majitel
podle nařízení EU vybaven čtecím
zařízením, které umožní kdykoli
prokázat identitu zvířete.

Veterinární osvědčení

Na cesty se zvířetem (pes, kočka) je
třeba mít s sebou PET PASSPORT,
vystavený a potvrzený autorizovaným
veterinárním lékařem, který osvědčí, že
zvíře prokazatelné identity je v řádném
termínu očkováno proti vzteklině. Pas
musí mít s sebou buď majitel zvířete,
nebo osoba pověřená transportem.
Tento doklad má postupně nahradit
tradiční očkovací průkaz.

Pet Passport

Pokud hodláte se svým psem,
kočkou či fretkou překročit státní
hranice, musí mít váš mazlíček od
3. července letošního roku vlastní pas.
Vydávat jej budou autorizovaní
veterinární lékaři a musí obsahovat /
potvrzovat:

– údaje o majiteli zvířete,

– o popis a průkaznou identifikaci
zvířete,

– o vakcinaci proti vzteklině,

o případný serologický test (v případě
cesty do Velké Británie).

V dokladu je však místo nejen na
celoživotní záznamy o vakcinaci proti
vzteklině, ale i o dalších očkováních,
prevenci proti cizopasníkům, klinic-
kých vyšetřeních a pro další záznamy.
Pet Passport tak může nahradit napříště
klasický očkovací průkaz. Pořízení pasu
bude možné a vhodné už při prvním
povinném očkování nebo označení
zvířete, I když bude pet passport
zapotřebí pouze při cestách do zahra-
ničí (a to jak do členských zemí, tak pro
návrat ze zemí třetích), bude jistě
prozíravé si jej pořídit „preventivně“,
jako celoživotní doklad zvířete.

Sankce

Pokud nebudou splněny požadavky
této směrnice, příslušné orgány mohou.

a) vrátit zvíře do země původu

b) izolovat zvíře pod oficiální kon-
trolou na dobu, než budou předloženy
doklady o splnění požadavků, a to
na náklady majitele nebo odpovědné
osoby.

c) utratit zvíře, bez finanční náhra-
dy, pokud vrácení do země původu
nebo izolace v karanténě nebude
možné.

Nařízení se vztahuje na všechny psy,
kočky a fretky v zájmových chovech
(pet animals). redakce

Inzerce

Převíjení a prodej el. motorů

220/380 W

provádí

fy KNAP Petr

Alšova 11

Hustopeče u Brna

Sběrna:

Hospodářské potřeby

Velké Pavlovice

p. Crhák

tel. 519 413 433

mob. 721 914 401

**Na zavolání odvezu, dovezu,
zapojím, předvedu.**

Inzerce

Česká spořitelna, a.s., oblastní pobočka v Břeclavi nabízí obci Rakvice **zvýhodněné úvěry** pro majitele vinných sklepů v Rakvicích určených k rekonstrukci.

1) Spotřebitelský úvěr

Účelová půjčka na nákup zboží, placení služeb a vyrovnání soukromých závazků.

Úroková sazba od 8,90% p.a.

- pro všechny majitele sklepů určených k rekonstrukci výsledná úroková sazba bez pojištění úvěru - snížení o 1%
- výsledná úroková sazba s pojištěním úvěru - snížení o 3%
- maximální doba splatnosti 10 let
- rychlé vyřízení úvěru i na pobočce ČS, a.s. Podivín
- možnost předčasného splacení
- do 100 tis. Kč bez zajištění

2) Hotovostní úvěr

Na placení jakéhokoliv druhu zboží či služeb - u těchto úvěrů není sledováno využití půjčených finančních prostředků.

Úroková sazba od 9,90%p.a.

- pro všechny majitele sklepů určených k rekonstrukci výsledná úroková sazba bez pojištění úvěru - snížení o 1%
- výsledná úroková sazba s pojištěním úvěru - snížení o 3%
- doba splatnosti až 6 let
- rychlost vyřízení úvěru
- předčasné splacení
- do 100 tis. Kč bez zajištění

Pozn. zvýhodněná úroková sazba bude přiznána za podmínky splnění požadavků na hodnocení bonity a vyjádření scoringové kategorie klienta.

Kontakt:

Bc. Hubáčková Jana
osobní finanční partner
tel 724 60 1074
e-mail: JHubackova@CSAS.cz
Informační linka: 800 207 207
Internet: [http:// www.csas.cz](http://www.csas.cz)

Tato nabídka platí do července 2004.

TAXI BŘECLAV

- ⇒ slušné ceny ⇐
- ⇒ slušné jednání ⇐
- ⇒ vždy se dovoláte ⇐

☎ **776 626 616** ☎

Uložte si do mobilu, může se hodit.

Kulturní dění

Co bylo....

Vánoce, Silvestr, Nový rok....

Jako již tradičně jsme oslavili společně příchod Nového roku na náměstí „u kotle“ a ohňostroje.

Všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravě či organizaci obecní úřad děkuje.

A nejenom dospělí, ale i děti slavili Silvestr a to v Sokolovně, kde vystoupily děti ze základní školy s divadelním představením „Včelí příběhy“ pod vedením paní učitelky Kateřiny Strakové a dále vystoupil taneční kroužek Hip hop s vedoucí Janou Strmiskovou. Jim všem také patří dík, za příspěví k příjemné atmosféře večera. Děti pak tančily při hudbě našeho dvorního DJ Radima Cabala a oslava končila ohňostrojem na dvoře Sokolovny.

Drákula

Ještě máme v živé paměti divadelní, také již, doufejme, tradiční, představení bořetického souboru „Drcla loktém o kredenc“ - Drákula. Opět to byla podívaná za všechny prachy! Kdo tam byl, jistě se dobře bavil a musím přiznat, že i návštěvnost byla velká. Příští rok se můžeme těšit na nový „kus“ - Noc na Karlštejně.

Co bude....

Maškarní ples pro děti

Děti a maminky pozor!! V průběhu měsíce května, popř. června bude pro děti uspořádán maškarní ples a tentokrát na téma čarodějnice, černokněžníci a strašidla! **Připravujeme hezké ceny, dobrou hudbu a soutěže.**

M. Krajčová

Společenská kronika

za první čtvrtletí roku 2004

Tito naši spoluobčané oslavili svá životní jubilea:

Karel Blažek - 70 let
Anežka Roháčová - 75 let
Vítězslav Průdek - 82 let
Marie Malinková - 83 let
František Průdek - 90 let

Obec Rakvice se připojuje ke gratulantům a přeje všem jubilantům ještě mnoho hezkých let a zdraví.

Rodina jednoho z nejstarších občanů Rakvic pana Průdka poskytla foto z oslavy životního jubilea.

Statistika obyvatel v roce 2003

přistěhovalo se 50 osob
odstěhovalo se 42 osob
narodilo se 23 dětí
zemřelo 21 občanů

matrikářka

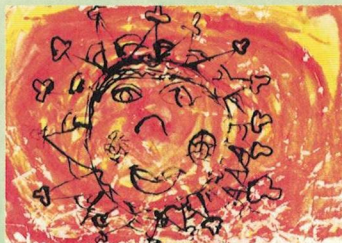

Nakreslila Švástová, 7. třída

Marie Darmovzalová

Krátké postřehy o jaru

Jaro klepe na dveře,
prozrazují to i keře,
na kterých pupeny se zjeví,
když probudí se jívý.

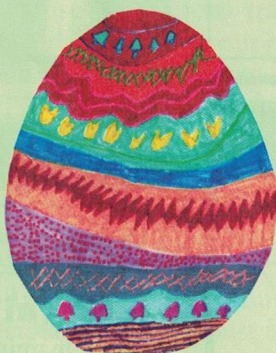
Tráva už se zelená a sluníčko svítí,
země se probouzí, kvete jarní kvítí.
Příroda svěžími barvami bují,
rostliny hlavičky vystrkují.

Odletěly už divoké husy
když s jarem přišel jejich čas.
Poznaly, že rozloučit se musí.
Však víme, že přiletí k nám zas.

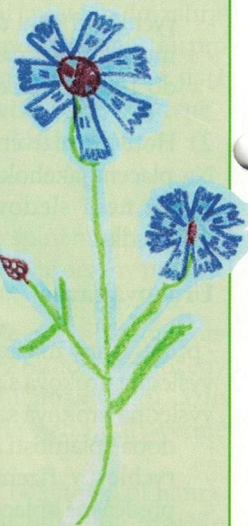

Vlaštovičky, vítáme vás!
Bez vašeho švitoření,
opravdové jaro není.

Nakreslila Švástová, 7. třída

Vinohrad už raší,
ani sníh ho nezastraší.
Jaro nad sněhem zvítězilo,
vždyť té zimy dost už bylo.

Ptáci vesele prozpěvují,
příchod jara oznamují.
Nejdříve ozývají se kosi,
ti první zprávu o jaru nosí.

Nakreslila Martina Liskovcová, 4. třída

Na svatého Řehoře,
čápi letí přes moře.
Líbí se nám, že všichni milí ptáci
se k nám rádi zjara vrací.

Nakreslila Veronika Michnová, 3. třída

Jarní podvečer když usedne do zahrad,
tu krásnou pohodu má každý rád,
když zahájí koncert sólista drozd.
Jeho zpěv probouzí v srdci radost.